

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Lykkens Blændværk

Citation: Brandes, Edvard: "Lykkens Blændværk", i Brandes, Edvard: *Lykkens Blændværk*, 1898, s. 168. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_05-shoot-idm140342404242576/facsimile.pdf (tilgået 25. maj 2024)

Anvendt udgave: Lykkens Blændværk

Hun rystede bedrøvet paa Hovedet.

Og pludselig — for første Gang og til hendes Forfærdelse steg den Tanke op i hende, at der var en anden, hvis Nærværelse vilde være hende kær. Hun havde ikke set Frahm siden hin Dag. Han havde aflagt Besøg en Søndageftermiddag, hvor hun tilfældigvis var ude og hvor Erik forgæves havde bedt ham blive til Aften. Hun havde undladt at tænke paa ham, saagodt hun kunde — og nu med ét var det hende klart: hun savnede ham, ønskede i hvert Fald hans Nærværelse.

Var hun da forelsket?

Nej, det var hun ikke. Ikke hvis hendes fordums Forelskelse i Erik var Normen for Kærlighed. Hun var sig fuldkommen bevidst, at hun aldrig for Frahms Skyld vilde svige Erik eller blive Dorothea en daarlig Moder. Men hun trængte til Frahms Venskab, hans Hengivenhed, hans Beundring — hun vilde meget gerne, at han skulde ledsaget hende paa denne Tur, og pludselig saa' hun sig og Barnet sidde ved et dækket Bord ude i det smukke Vejr, glade og leende, sammen med Frahm — ikke med Erik.